

OBSAH

Slovo ke čtenářům – Vánoce jsou tady.....	3
Profesoři, jak je neznáte	4
Mgr. Vojtěch Hanák.....	4
Mgr. Martin Hedeja.....	7
Mgr. Svatava Nepožítková.....	10
Publikační činnost studentů.....	12
Jak vyřešit střet kultur? Pomoci by měla sociologie i psychologie.....	12
Plno degenerujících podnětů. Nejhorší jsou vrstevníci.....	13
Část první – od paleolitu po mezolit	14
Hádej, kdo jsem.....	16
Naši nejmenší si pro nás připravili hádanky.	16
Četba knih, nebo sledování filmů?	17
Co se událo na Moravském gymnáziu v obrazech.....	18
Navštívil nás nejprodávanější spisovatel Michal Viewegh.....	18
První ročníky byly na adaptačním pobytu.....	20
Někteří v září navštívili Carlow (Irsko)	21
Setkání škol UNESCO v Uherském Hradišti	22
Čtvrťáci se podívali do Prahy.....	23
Stužkovací večírek 4.A	24
Družba se Slováký – návštěva Muzea J. A. Komenského	25

Slovo ke čtenářům – Vánoce jsou tady...

Venku už je pořádná zima, do práce nebo školy přicházíme i odcházíme za tmy, v obchodních centrech je nespočet lidí, nákupní vozíky přetékají jídlem (jako by měl vypuknout hladomor) a na každém rohu prodávají jmelí a stromky. Vánoce jsou tady....

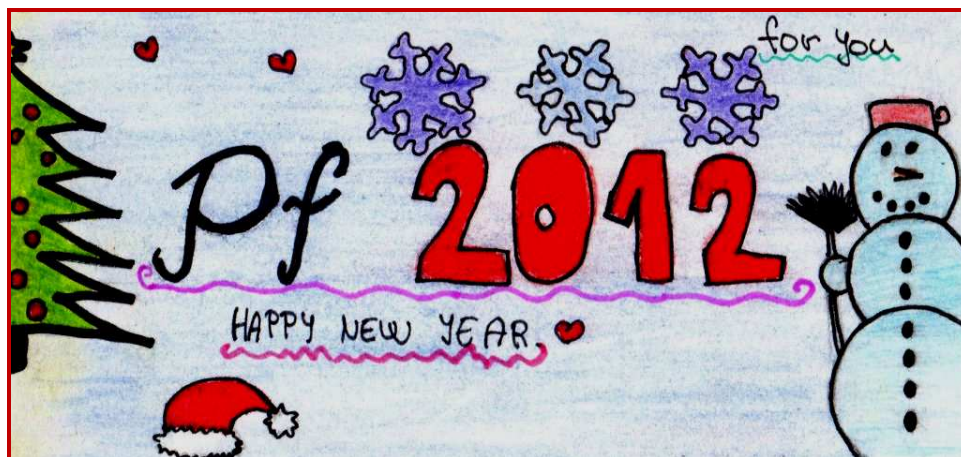
O Vánocích se mluví jako o svátcích „klidu a odpočinku“, ale já v tom poslední dobou vidím jenom shon, nervozitu a bláznění.

Dříve byly Vánoce pohanské svátky a byly velice skromné. Jedla se postní jídla (*vánoční Kuba, různé omáčky ze švestek, placky a kaše všeho druhu*). Jako dárky si v těch chudších rodinách dávali jablka, oříšky, sušené ovoce a vlastnoručně vyřezávané vyrobené panenky. V bohatších rodinách si dávali samozřejmě lepší dary. A dnes? Dnes jsou to svátky, kdy si lidé dokazují, že i oni mají na honosné Vánoce. Téměř všichni konzumují různé mořské ryby, lososa, krevety nebo řízek místo tradičního českého kapra. Vánoční cukroví si raději kupují, než aby je doma po večerech společně pekli. Jako dárky si nedávají drobnosti vyrobené s láskou, ale různé drahé věci, aby pod stromečkem „něco bylo“. Malé děti nedostávají hračky nebo knížky, ale mají pod stromkem dotykový mobil a hry na počítač.

Štědrý večer a celé vánoční svátky znamenaly, že se lidé potkali, dali si vzájemně drobnosti, zašli do kostela na mši. Dnes však skoro nikdo na mši nechodí. Každý si raději slaví doma, sedí u televize, než aby šel někam „mrznout“. V této moderní době se sice dočteme o spoustě tradic, ale bohužel je nedodržujeme. Vždyť, koho uvidíte na Štědrý večer na rybníce dělat díru do ledu, aby ve vodě vidět svoji budoucnost? Kdo krájí jablka? Kdo lije olovo? Kdo hází střepečkem a kdo drží celý ten púst? Skoro nikdo, řekla bych. Každý jí, co chce a večer se „nacpe“ ještě víc. Jen tak se to už nezmění... Máme dobu, ve které je tohle všechno prý normální. Jen mi je líto malých dětí, že už nezažijí tuhle krásnou vánoční atmosféru.

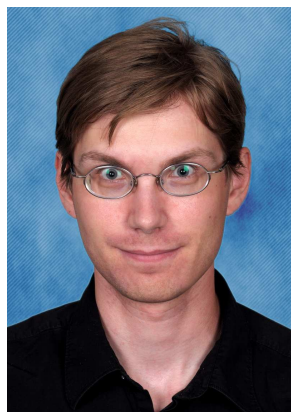
Dnes je 10. prosince a já stále nemám koupené žádné dárky. To abych už vyrazila na nákupy, „aby pod stromečkem něco bylo“ i ode mě. Naštěstí ale máme napečeno veškeré cukroví, na terase máme koupenou jedličku, těším se na kapra a na celou rodinu, která se u nás na Štědrý večer jako každý rok sejde.

Užijte si i vy krásné Vánoce podle vašich představ!

Profesoři, jak je neznáte

Mgr. Vojtěch Hanák

Máte nějakou přezdívku? Jak jste k ní přišel?

Nemám. Nevzpomínám si, že bych někdy nějakou měl. Ale jsem si jistý, že na Moravském gymnáziu k nějaké brzy přijdu.

Vaše nejbrzší vzpomínka?

Spíš nejstarší nebo nejranější – nejbrzší nezní moc česky. Můj bratr skočil z dvoumetrové skříně na moji postýlku. Postýlka to nepřežila. Pozor! Já BYL v té postýlce, proto si to také pamatuji.

Vaše oblíbená barva?

(Bez nejmenšího zaváhání) Modrá!

Jaký film jste viděl vícekrát? Jaký žánr preferujete?

Mám rád filmy, po kterých musím ještě chvíli přemýšlet. Z těch, ke kterým se vracím, můžu vyjmenovat Memento, Big Lebowski, Král Ubu, Hodný, zlý a ošklivý. Výborný je taky třeba Bratříčku, kde jsi.

Oblíbené zvíře?

(Dlouho přemýšlí) Zrovna mne nic nenapadá...

Co takhle kočky?

Ne, kočky nemám rád. Poslední dobou je to vychuchol pyrenejský. Zvířátko podobné ježku bez bodlin. Formulace - mám rád psy a nemám rád kočky - cítíte rozdíl? Čičiny mi nevadí, jen každou okamžitě přejmenuji na Satana.

Oblíbené slovo v jakémkoli jazyce?

Těžko říci, jediné slovo to určitě nebude, ale hezké je maďarské slovo pro pampelišku - kákics.

Co byste zítra udělal, kdybyste se ráno probudil jako Bruce Willis?

Nejspíše to, co by ten den měl v plánu Bruce Willis. Pokud bych se tedy probudil jako on. Pokud bych se probudil jako já v jeho těle, začal bych si klást otázku: „Co se tady, do čerta, stalo?“

Nejhranější skladba/píseň na kytaru?

Nejhranější budou asi některé písničky od Karla Plíhala, protože na těch jsem začínal, ale poslední dobou se bavím KT Tunstall, Markem Knopflerem, Mikem Oldfieldem, Davem Matthewsem nebo Radiohead. Nedávno jsme zrovna pár písniček od Radiohead hráli na jakési akci nedaleko od místního domova důchodců. Nevím, nakolik bylo vzhledem k

místu dramaturgicky vhodné hrát písně Černá kára, Personal Jesus nebo Gravedigger...

Kým jste chtěl být okolo dvanácti let? Prosím, neříkejte fyzik.

Ne, fyzikem jsem nechtěl být. Vlastně, mým cílem bylo dostat se na osmileté gymnázium. Základní škola mě totiž moc nebavila. Už jsem nevěděl, jak se zařadit mezi ostatní – dokonce jsem si ani v hodinách nevedl poznámky, vůbec jsem se neučil, ale stejně jsem pořád dostával jen jedničky. A spolužákům to z nějakého důvodu vadilo. Na gymplu už jsem byl „vcelku normální“. Dodnes nechápu argument pro rušení osmiletých gymnázií, že by žáci základek ztráceli motivaci. Nepřišlo mi, že bych svým pobytem na základce kohokoli motivoval, ale to vám už utíkám z otázky.

Tom a Jerry, kdo je podle vás lepší?

Já je mám rád oba. Přeci nemůžete mít jednoho bez druhého, to by pak nefungoval princip.

Jistě, ale jaký z nich je váš favorit?

Musím říct, že Jerry. Proč? Je roztomilejší. Když Jerry jí sýr. (s úsměvem se zasní)

Mít stroj času, kam byste se šel podívat?

Mít stroj času, ihned jej zničím. Taková věc by byla důkazem, že je celá fyzika neplatná a nesmyslná.

Rotace. Jaký na ni máte názor?

Rotace je velmi zábavná partie fyziky. S rotacemi se dá dělat poměrně dost pokusů, které pro neznalého pozorovatele zavánějí pokročilou magií. Nicméně jakmile do fyziky vstoupí rotace, věci se začnou ošklivě komplikovat. Je to podobné jako na pouti - špatně se vám udělá přesně ve chvíli, kdy se to začne točit.

Řekněme, že se Hollywood rozhodne natočit film o vašem životě. Kdo by vás, vyjma vás, měl hrát?

Nejspíš Robin Williams. Ten by mě zahrál dobře. *Zajímavé. Já tipovala Adriana Brodyho, tedy, s menším nosem.*

Byl jste spíše volnomyšlenkářský hippík, nebo vážnější, upjatý typ?

No, volnomyšlenkářským hippíkem jsem byl až do minulého roku. Ale nikdy jsem nebyl takový přehnaný. Prostě najednou se blížily státnice a u těch by student měl vypadat seriózně. Tak jsem se šel nechat trochu zkrátit, nicméně slečna toho času na praxi nepochopila zadání a vzala to trochu více. Asi jsem měl použít jinou formulaci - vzadu delší, vpředu kratší a mezitím po spojitě a hladké křivce bylo nad její síly.

Pan profesor Hanák v létě 2010

Ne, to opravdu ne.

Necháte si je znovu narůst, prosím?

Nevím, je to kontinuální proces. Neutuchající boj mezi snahou o spořádaný život a leností. Co přijde, přijde.

Být postavou v jakékoli knize, kým byste byl?

Dvojkvítek z Terry Pratchetta.

Poslední kniha, kterou jste přečetl, nebo vaše oblíbená?

Autorem je Ivan Wernisch, Růžovejch květů sladká vůně.

Oblíbený vtip?

Obecně mám rád židovské vtipy a vtipy, kde pointa překvapí. Jeden kratší. Přejde stařenka na finanční úřad. Přistoupí k přepážce, podívá se na úředníka za ní, srazí paty a zakřičí: "Heil Hitler, herr obersturmbahnführer!" „Ale babičko," povídá úředník, „to jste si spletla dobu." „Dobu možná," odpoví stařenka, „ale tebe, chlapče, tebe ne!"

Co ve vás vyvolává nekontrolovatelnou zlost? Tedy, kromě studentů MG.

Asi lidská hloupost a lidská omezenost. Nevážení si svobody. Ten typ lidí, který si vlastní svobody neváží, a tak ji bere ostatním, těm, kteří vědí, co mají. Tím pádem si tento typ lidí řekne, že okradaným vlastně nic nebere, protože si jí sami neváží. No a samozřejmě, ti okradení to cítí. Tento typ ve mně vyvolává takové emoce.

Zvažoval jste někdy kariéru šíleného vědce, popřípadě, zvažoval jste s ní někdy skončit?

Kariéru vědce jistě ne. Kariéru šíleného ano, doufám, že jsem na dobré cestě. Dobrý fyzikář by podle mě měl působit dojmem alespoň částečného šílence se sníženým pudem sebezáchovy.

Jaká bude teplota, je li dvakrát taková zima jako nula stupňů?

Ta otázka není dobře formulována. Za prvé, co to znamená, že je zima? Pokud se shodneme na tom, že dvakrát větší zimou myslíme poloviční teplotu, pak nemůžeme použít Celsiovské stupně, ale Kelviny. Pak by Celsiovská nula byla zhruba 270 Kelvinů a "dvakrát takové zimě" by odpovídalo přibližně 135 K. Nicméně striktně vzato ta otázka nemá z hlediska fyziky dobrý smysl.

A nakonec, říkal jste, že sledujete Monty Pythony. What is the airspeed velocity of a European swallow?

Naložené nebo nenaložené? (což je správná odpověď)

(otázky panu profesorovi kladla Sára Longová)

Mgr. Martin Hedeja

Jak dlouho učíte na této škole a kde jste působil předtím?

Na Moravském gymnáziu učím šestým rokem. Předtím jsem působil v několika zaměstnáních. Nejprve ještě při studiu na VŠ jsem učil na dvou školách, na tehdejší Státní rodinné škole na Olomoucké ulici v Brně a poté na Gymnáziu T.G.Masaryka v Zastávce u Brna. Po studiu jsem pracoval v kartografickém nakladatelství a poté několik let na ústředním inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce.

Co jste vystudoval za obor na vysoké škole a co vás k tomuto oboru přivedlo?

Vystudoval jsem přírodovědeckou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, učitelství pro střední školy, obor chemie-zeměpis. Zeměpis je můj velký koníček, takže to nějak vyplynulo samo a chemii jsem šel studovat s tím, že když tuhle vědu může úspěšně absolvovat naše tehdejší chemikářka, tak to můžu zkusit taky. Příklad tzv. negativní motivace. Chtěl jsem studovat zeměpis-dějepis, ale taková kombinace tehdy v rámci MU ještě neexistovala.

Jak jste se dozvěděl právě o Moravském gymnáziu?

To, že Moravské gymnázium hledá učitele, jsem se dozvěděl klasicky z novinového inzerátu. Po letech strávených ve státní správě jsem chtěl jít pracovat do školství a dlouhodobě systematicky hledal vhodnou školu. Musel jsem projít několika koly výběrového řízení a podařilo se.

Jste spokojený s prospěchem a chováním studentů?

Jako každá škola i Moravské gymnázium má studenty vynikající, průměrné a slabší. Myslím, že prospěchem ani chováním nevybočujeme z normálu. Někdy je mi líto, že studenti, kteří by mohli podávat mnohem lepší výsledky, se spokojí s průměrem nebo podprůměrem na úkor jejich pohodlnosti. Nejde o známky, ale o množství informací, které může člověk na gymnáziu nasbírat a utřídit.

Jaký je váš názor na státní maturity?

Myšlenka je určitě dobrá, ale provedení zatím trošku pokulhává. Je zde velká administrativní náročnost. Sám jsem loni jako třídní i jako zadavatel písemných testů prošel první státní maturitou po několika letech příprav. Dle mého názoru by stačila jedna úroveň pro všechny typy škol. Určitě bych nejprve zařadil písemné testy (což se pro rok 2012 už splnilo) a teprve poté ústní zkoušky. Jako povinné zkoušky státní maturity bych zařadil český jazyk, cizí jazyk a matematiku (pro všechny písemnou i ústní zkoušku). Ostatní předměty by si studenti mohli zvolit dle své budoucí vysokoškolské orientace. Přeji všem studentům, aby se výsledky státních maturit postupně promítly i do přijetí na vysoké školy, pak teprve bude mít státní maturita tu „důležitost“, kterou bychom chtěli, aby měla.

Odkud pocházíte a jaké bylo vaše dětství?

Narodil jsem se v Třebíči. Celé dětství jsem prožil v malém městě Náměšť nad Oslavou. S rodiči a starším bratrem jsme bydleli na okraji města obklopeni přírodou (lesy, přehrada), takže jsem trávil většinu času venku s kamarády. Tenkrát nebyla žádná lákadla typu mobilní telefony, počítače, internet atd., nikam se nemohlo cestovat a v televizi při dvou programech nebyl zrovna

velký výběr. Nicméně na tu dobu vzpomínám rád a zpětně si ji každý týden v pátek připomínám v seriálu Vyprávěj.

Je o vás známo, že jste vášnivý cestovatel, kde se vám líbilo nejvíce?

To je těžké říct. Každá země je svým způsobem krásná. Já preferuji země spíše na severu, poněvadž nemám rád příliš velké horko, a za druhé země s absolutně odlišnou kulturou než na kterou jsme zvyklí. Z těchto pohledů se mi velice líbilo např. na Islandu, v Norsku, v Estonsku a v Japonsku. Ovšem i Česká republika je nádherná a všichni by měli nejprve procestovat vlastní zemi a pak se pustit do světa.

Co děláte ve svém volném čase, jaké jsou vaše koníčky?

Největší koníček je asi cestování. Do osmnácti let jsem nebyl nikde v zahraničí, takže se to snažím nějak dohnat. V rámci možností sportuji. Po dvou letech jsem po úrazu znovu začal hrát volejbal. Musím každý den cvičit, což je vzhledem ke zdravotnímu stavu nutnost, ale postupně se z toho stává koníček. Nesmím zapomenout na čtení. Není nic krásnějšího, když je venku sychravo a tma, člověk si sedne do pohodlného křesla, uvaří si dobrý čaj nebo kávu a může číst. Na knihy moc času není, ale během měsíce se pokouším přečíst kompletně všechny geografické časopisy, které kupuji. Jsem pravidelným návštěvníkem a divákem různých sportovních a kulturních akcí.

Jaký máte vztah k umění, upřednostňujete návštěvu divadla nebo kina?

Když je dobré divadelní představení, jdu do divadla. Když je dobrý film, jdu do kina. Do divadla jsem začal chodit pravidelně díky kolegyním z Moravského gymnázia, které nás zásobují vstupenkami na nejlepší představení v Brně. V kině preferuji české filmy, takové ty ze života, smutné i komedie. Ze zahraničních pak většinou historické, které zobrazují co nejvěrněji obraz a události doby.

Jakou posloucháte hudbu?

Já jsem takový hudební analfabet. Pro mě skončila hudba s rokem 1990. Do té doby měla slova a melodii. Omlouvám se, ale dnes mě žádný hudební styl neoslovuje. V mládí jsem měl rád tři směry. Zaprvé folk a country, za druhé tzv. věčnou muziku typu Beatles nebo ABBA a za třetí heavy metal. Z toho všeho dnes přežiju, když v rádiu hrají buď folk nebo country nebo věčnou muziku.

Co je vaším snem?

Snem snad každého člověka je být zdravý. Takže určitě zdraví pro sebe a svoje blízké. A věřte, že to není fráze, po operaci páteře vím, o čem mluvím. Dalším snem je mít dobré rodinné zázemí a práci, která mě baví. Já měl v životě štěstí a svoji práci mám moc rád a strašně mě baví (doufám, že je to alespoň někdy v hodinách poznat). Poslední sen je mít dostatek volného času a finančních prostředků na koníčky.

Jaké jsou vaše nejbližší plány do budoucna?

Vše se točí kolem práce, koníčků a rodiny. Tedy dál učit na Moravském gymnáziu, dál se věnovat cestování, sportu a rodině. Krátkodobě mě děsí představa, že bych měl začít s nakupováním vánočních dárků.

Učíte rád na Moravském gymnáziu, co byste popřál studentům do začátku nového školního roku?

Školní rok není zdaleka na začátku, ale všem studentům Moravského gymnázia bych popřál, aby do školy chodili rádi. Aby je učili výborní profesoři, zajímavým způsobem zajímavé věci. Pak to bude pro ně zábava a budou na školu rádi vzpomínat. A jestli učím na Moravském gymnáziu rád? Kdyby to tak nebylo, už bych dávno dělal něco jiného.

(otázky panu profesorovi Hedejovi kladla Míša Jánská)

Mgr. Svatava Nepožítková

Kde jste učila před Moravským gymnáziem?

Já jsem učila na jazykové škole v Olomouci, tři roky víceméně „dospěláky“. Učila jsem angličtinu ve firmách, školách a doučovala studenty soukromě. Od 8 do 15 let studenty a pak hlavně dospělé.

Jak se Vám tady líbí a jak jste tady spokojená?

Spokojená určitě jsem, protože „moje práce, moje hobby.“ Takže spokojenost bych řekla, že je maximální.

Jak vycházíte s profesory? Přece jenom je to celkově nový kolektiv...

Právě profesorský tým je úplně báječný, kromě jiného samozřejmě, určitě v tomto směru jsem spokojená.

Sama jste se učila angličtinu někde v zahraničí?

V zahraničí jsem byla na pobytech, ale že bych tam byla třeba půl roku, to rozhodně ne. Ale na vysoké škole jsme byli ve vyšších ročnících učeni pouze rodilými mluvčími.

Když říkáte, že jste se učila angličtinu zhruba od devíti let, bavila Vás vždycky nebo jste si k ní našla vztah až ve vyšších ročnících?

Když jsem se angličtinu v té třetí třídě začínala učit, tak jsem to ani nějak nevnímala, takže to byla spíš hra. Ale pak, jak to začala být vážnější, tak mě to prostě začalo bavit a byl to předmět číslo jedna. 😊

Měla jste ve škole oblíbené předměty? Jaké?

Mě vždycky bavil dějepis, vzhledem k tomu jsem také vystudovala k angličtině na vysoké škole i ten dějepis. Ráda jsem měla i tělocvik. Ale co jsem neměla ráda, to byla matika, fyzika, chemie a tak... Tohle opravdu ne... 😊

Odkud pocházíte?

Pocházím z Prostějovska, z takového malého městečka.

Jakou hudbu posloucháte, jaký typ hudby se Vám líbí? A co vážná hudba?

Poslouchám jakýkoliv styl hudby, pokud ta hudba je pro mě poslouchatelná, tak je pro mě dobrá. Mám ráda rock, poslechnu si ráda i popovou píseň. Hraji ve folklorním souboru, takže i folklor mi něco říká. A vážná hudba, proč ne? ☺

Jaké sledujete filmy, nebo seriály?

Hlavně seriály – detektivky. To je moje. Vraždy v Midsomeru.

Jste věřící?

Nejsem ateista, ale neztotožňuji se s žádnou církví a podobně. Věřím v nějakou vyšší moc a sílu, ale nějak ji nepojmenovávám.

Máte nějaký sen, který jste si ještě nesplnila a chtěla byste si ho splnit v nejbližší době?

Mým snem bylo vždy mít rodinu, takže určitě by to byla rodina. Mít baráček se zahradou. To se snad začíná už teď realizovat. No a dalším mým snem je nějaká ta dovolená. Například Nový Zéland.

Jsou země, kam byste se chtěla podívat?

Tak určitě mě láká ten Nový Zéland, Island a státy na severu Evropy.

(Paní profesorce Svatavě Nepožitkové děkuje za rozhovor Magdaléna Klanicová, kvarta)

Publikační činnost studentů

Jak vyřešit střet kultur? Pomoci by měla sociologie i psychologie

Podle mého názoru zůstává situace střetu různých kultur v Česku i nadále neřešitelná.

Problémy střetu menšiny Romů s občany neromského původu vychází hlavně z velké odlišnosti obou kultur. Nemůžeme říci, že některá ze stran je horší, protože to by byl na obě strany rasismus.

Nicméně nemůžeme se zároveň tvářit, že k ničemu nedochází, protože problémy tu prokazatelně nastávají.

Už jen příklady v médiích, kdy radikální skupina plánovaně vhodí zápalnou láhev do místa, kde přebývají Romové, nebo skupina Romů vtrhne do restaurace a začne ohrožovat a napadat hosty podniku mačetami.

K tomuto bych mohl připojit i spoustu vlastních neblahých zkušeností.

Ale jak tyto problémy racionálně řešit?

Historie nám napovídá, že jakékoliv radikální řešení rasových nebo náboženských odlišností vede většinou k válce nebo genocidě.

Podle mého

Mínění je to hlavně z toho důvodu, že se tyto problémy bojíme řešit.

Nicméně pokud zachováme pasivní postoj, situace se nejspíš bude stále zhoršovat.

Já jako středoškolák musím přiznat, že ve své míře chápání věci nemohu najít žádné řešení, které by bylo přijatelné pro obě strany.

Avšak moderní rozvoj věd jako je sociologie, psychologie a jiné, by nám snad mohl v budoucnu nabídnout východisko.

Doufám, že nám věda pomůže vyřešit to, co jsme zatím v historii nedokázali bez utlačování a nevole jedné ze stran, neboť pevně věřím, že už jsme na tuto úroveň civilizovanosti, již dosáhli.

Sebastian Plachý

Tolerance je široký pojem, můžete projevovat určitou toleranci nejen k cizím názorům, kulturám, ale i sami k sobě.

Někdo jí má více, někdo méně. Ani jedno není ideální. Jak se tedy pohybovat v mezích pochopení a přijímání cizích názorů a zvyků, i s tím, že si zachováte a dovedete prosadit ty svoje vlastní?

Nikdy se nezavděčíte všem, a chce to i jistou dávku asertivity.

Tolerance je pro mě pochopení, vcítění se do druhého, ale má jisté meze. Nikdy by jí nemělo být moc, jinak ji ostatní mohou zneužívat.

Za dobrotu na žebrotu? I v tom bude něco pravdy.

Myslím si, že je vhodné držet se zlaté střední cesty, a to už od začátku.

Co se týče tolerance kulturní, není to vůbec snadné. Každý máme své normy a zvyklosti. Sřet odlišných kultur může být problémový.

Tolerance by však měla být vždy na obou stranách. Opět však má své limity, které by neměly být porušeny.

Jakmile se jednou poruší, nebude to naposledy a s tím míra pochopení nadobro klesá a přenáší se výchovou i do ostatních generací.

Aneta Kotková

Plno degenerujících podnětů. Nejhorší jsou vrstevníci

Nečum na to celej den, zdegeneruje ti to mozek, pravil Bruce Willis ve známém filmu Pátý element své švidrající kočce, když zaujatě sledovala televizi a ignorovala okolí. Když tento případ převedeme na dnešní mládež, je rozsah degenerujících podnětů rozšířen od televize přes internetové servery a masmédiá až po tu nejhorší skupinu ze všech – vrstevníky.

Přiznejme si, že kdo dnes jakkoliv vyčnívá z davu, je odsouzen. Stádo jej buď sežere zaživa, nebo odvrhne. Jedinec, na něhož se náhle svalí nenávist společnosti, je zmaten. Nikdo mu neřekl, že jeho názor je špatný, vyslovil jej a teď jsou mu odměnou padající kameny. A tak se brání, obhajuje, smutní... a především se začne měnit. K obrazu, který společnost považuje za dokonalý. Přetvařuje se, nepřemýšlí, tupě jde s davem, až se jeho názory zcela zdeformují. Neví, kdo je, ani kým dříve byl. A když se objeví další vyčnívající jedinec, je mezi prvními, kdo po vyvrhelovi hodí kamenem. Co kdyby si ostatní vzpomněli, že byl dříve také takový?

Kočka Bruce Willise si ponaučení k srdci nevzala a rodiče u svých dětí s tímto přístupem také moc nezabodují. Ale pořád mohou své ratolesti vštípit jednu podstatnou věc: „Mít vlastní názor není zločin.“

Silvie Randulová

Stručné dějiny Moravy

Část první – od paleolitu po mezolit

Na úvod tohoto krátkého pojednání si zkusme položit otázku, kde se vůbec vzal název Morava? Historické prameny uvádí, že pojmenování této oblasti pochází od latinizované podoby Marus u římského historika Tacita (kolem roku 100 n.l.). Jeho kořeny jsou však daleko starší a pravděpodobně se odvíjí od indoevropských základů – mar – velká voda, vodní plocha či rozvodněná řeka. Germánské kmeny na přelomu letopočtu k základu slova přidaly svoje slovo pro vodu (gótsky Ahwa, podobně i latinsky aqua) a vznikl název Mar-ahwa, z něj potom staroněmecky Maraha a slovansky Morava.

Příběh této historické země začíná již v pravěku, zlatá éra jejích dějin byla napsána v 9. století v době Velkomoravské říše. Přemyslovci a Lucemburkové zde zakládají ve 13.-14. století mnoho královských měst. Ze všech světových stran sem několikrát vpadnou hordy cizích vojsk a spoluvytváří tak dějiny tohoto území. Vydejme se tedy na cestu napříč dějinami Moravy. Začneme u **paleolitu** (starší doby kamenné).

Představme si, že se nalézáme před 700 tisíci lety v období tzv. **staršího paleolitu** (1.000.000 - 250.000 př.n.l.) na brněnském pahorku, který se dnes nazývá Stránská skála. Krajina je hustě zalesněná, žijí zde drobní hlodavci, ale i koně, lesní sloni, nosorožci, jeskynní medvědi a šavlozubí tygři. Hejna vodních praptáků signalizují blízkost vodního toku. Setkáváme se zde s naším dávným předkem, člověkem vzpřímeným (latinsky Homo erectus). Podobné lokality najdeme také v Brně na Červeném kopci nebo v okolí obce Příbice. Charakteristické pro toto období jsou nástroje vyráběné z valounů – pěstní klíny a sekáče. Tyto nástroje se nalézají ve šterkových naplaveninách např. v Brně-Židenicích nebo v Mušově.

V Moravském krasu u městečka Sloup se nachází jeskyně Kůlna. Již první objevy prokázaly, že se v Kůlně zdržoval člověk rozumný (Homo sapiens) a člověk neandertálský (Homo neanderthalensis). Tyto druhy žily ve **středním paleolitu** (250.000 - 40.000 př.n.l.). V celé Evropě se tehdy velmi ochladilo, nastala doba ledová. Lidé hledali úkryt před chladem a jeskyně Kůlna jejich požadavek splňovala. Lovili především polární lišky a drobné hlodavce. Používali různá kamenná rydla, drásadla a škrabadla. Velké množství kamenné industrie se nalézá nedaleko Černé Hory v Bořitově, povrchové nálezy pochází i z Mokré u Brna, Horákova, a brněnských Obřan.

Neandertálec, jenž jako první pohřbíval své mrtvé, postupem času vyhynul a vystřídal ho člověk dnešního typu (Homo sapiens sapiens), který se poprvé objevuje v **mladším paleolitu** (40.000 – 8.000 př.n.l.). Ten už lovil větší zvířata dokonce i mamuty. Proto tohoto člověka známe pod názvem „lovec mamutů“. Byl prvním umělcem v dějinách, je autorem rytin na kostech, jeskynních maleb a sošek žen tzv. venuší, které představovaly kult matky. Symbolem moravského pravěku je soška z pálené hlíny - Věstonická venuše. Zajímavá je i rytá kresba na zlomku mamutího klu, která podle některých odborníků představuje jakousi první mapu zachycující Pavlovské kopce. Mladší paleolit je obdobím, které dalo světu termíny jako bohunicien, pavlovien, tišnovien – podle lokalit s nálezy charakteristického způsobu opracování kamene. Jsou to už velmi přesně opracované nástroje a zejména čepelky. K výrobě nástrojů je v tomto období také využívána kost, parohovina a dřevo.

Mezolit (střední doba kamenná, 8000 – 5300 př.n.l.) se vyznačuje jen malým množstvím nálezů, protože Morava byla vzhledem ke sprašové lesní a parkové vegetaci osídlena velmi řídko. Jedná se o dobu, kdy se lidé usazují na jednom místě, zvláště v okolí řek, a jejich společníkem se stává pes. Mezi důležitá moravská naleziště patří vinařská vesnice Šakvice. Je to doba, která tvoří most mezi přisvojovacím (sběr, lov) a výrobním hospodářstvím (objev zemědělství).

Tipy na výlet:

Zajímavá je expozice v pavilonu Anthropos, která se orientuje na vývoj člověka a jeho rané dějiny. Rozhodně se vyplatí navštívit i jednotlivá archeologická naleziště. V Předmostí u Přerova vás „Po stopách lovců mamutů“ provede naučná stezka. Archeologové zde při výzkumu objevili více než dvě tuny mamutích kostí. V malebných Dolních Věstonicích najdete na náměstí malé muzeum prezentující zdejší výzkumy Karla Absolona a další zajímavé nálezy.

Jakub Kříž 1. B.

ilustrační fotografie ze stránek <http://www.mzm.cz/pavilonanthropos>

Hádej, kdo jsem

Naši nejmenší si pro nás připravili hádanky.

Ležím na velké měkké věci se svou větší kamarádkou celý den. Večer na mě dopadne tvrdá věc a hrozně sebou vrtí a chrápe. Ráno zase odejde. Pak ale přijde a hodí mě do velké duté krabice. Začne se napouštět voda a krabice sebou začne házet. Po asi dvou hodinách utrpení mě vytáhnou ven a najednou se mi něco zakousne do rohu, a tak visím na dlouhém provazu, který se táhne přes celou místnost. Až jsem suchý, skončím zase na měkké věci. Jsem čistší a voňavější, ale večer mě zase tvrdá věc zvalí. A tak to jde pořád dokola. Můj život není žádné peříčko.

(Adéla Pokorná, prima)

Jsem kulatý, žlutý, sportovci mě používají ke hře. Umím skákat, kutálet se, létám vzduchem jako ptáček a pak vždycky dopadnu tvrdě na zem. Dostávám údery - čím tvrdší, tím lepší. Jsem rád, když se do mě správně trefují, i když někdy skončím v síti nebo mimo hřiště. Nejlépe se cítím po posledním vítězném úderu, to mě pak sportovci radostně odpálí, doletím až mezi diváky a ten, který mě chytí, schová si mě jako trofej. Většinou však mě sportovci po zápase uloží do tašky, kde odpočívám a těším se na další hru.

(David Sedlář, prima)

Byla jsem stísněná se svým dvojčetem ve tmě. Pak mě vytáhli na světlo, zapíchli mě do něčeho měkkého a tak mě rozdělili od mého identicky stejného dvojčete. Ještě ten večer mě dali i s mým dvojčetem do ozdobené krabice, kde jsem viděla mnoho svých sester. To jsem nevěděla, že se tento cyklus bude ještě mnohokrát opakovat.

(Emma Barickmanová, prima)

Četba knih, nebo sledování filmů?

Od svých rodičů vím, že dříve se mnohem více četlo, než se tomu věnuje dnešní mládež.

Mohu to vidět i na jejich bohatých knihovnách. Samozřejmě, že si nemohli koupit z finančních i prostorových důvodů všechny knihy, které by chtěli. Proto měli průkazky do knihovny, aby byl výběr četby co nejširší. Jsem stejná jako oni? A co moji vrstevníci? Myslím si, že většina z nich dává před četbou přednost filmům na internetu, často pochybného obsahu i úrovně zfilmování.

Když si chci navodit příjemnou náladu, vyberu si na doporučení nějakou knihu, sednu si na oblíbené místo a ponořím se do stránek. Důležitý je obsah, který často pomáhá utvářet charakter a názory člověka, ztvárňuje situace, jak hrdinové za určitých okolností jednají, a tím nepřímo ovlivňuje naše chování. Když čtu knihu, mohu nechat působit fantazii, jak postavy vypadají, jak jsou oblečeny, jaká gesta dělají, jak se tváří, jak vypadá prostředí, ve kterém se pohybují ... Zfilmovaná podoba díla nás podle mého názoru o fantazii ochuzuje. Postavu z knihy si spojíme s určitým hercem nebo herečkou a naší představivostí je konec. Také prostředí, v němž se děj odehrává, nemusí přesně odpovídat autorovu popisu. Ne každé zfilmování románu nebo povídky bývá zcela zdařilé.

Rozhodně je příjemnější sedět s knihou například v zimě u šálku čaje, moci si udělat pauzu, kdy chceme, abychom o ději i postavách mohli libovolně dlouho přemýšlet. Když sedíme před obrazovkou, děj rychle proběhne kolem nás a většinou za krátkou dobu je dojem pryč. Četba trvá mnohem déle, takže jsem přesvědčena, že také uvažování o zachycených problémech v nás setrvává hlouběji a déle.

Podle toho, co jsem zatím napsala, by se mohlo zdát, že jsem proti zfilmovaným knihám. Není tomu tak. Pěkně udělaný film v člověku vzbudí touhu přečíst si předlohu, tedy literární dílo, aby mohl posoudit, jak se ho filmovým tvůrcům podařilo vystihnout.

Závěrem bych chtěla uvést, že dobře napsaná kniha i dobře udělaný film mají svou hodnotu, vzájemně se mohou doplňovat a naše dojmy umocňovat. Hodnotná kniha i film v nás zanechají nezapomenutelný zážitek.

(Liana Průšová, 1. B)

Co se událo na Moravském gymnáziu v obrazech

Navštívil nás nejprodávanější spisovatel Michal Viewegh

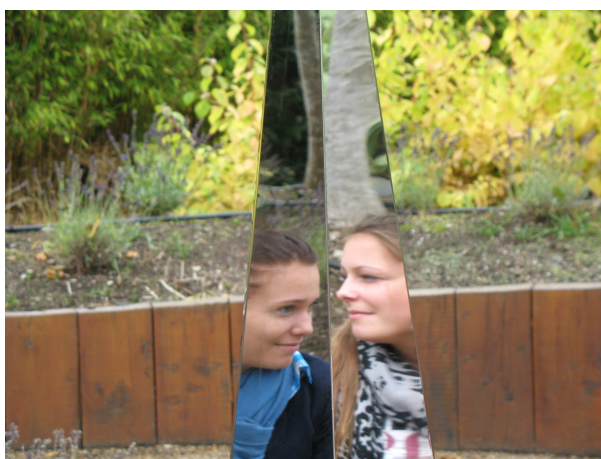

První ročníky byly na adaptačním pobytu

Někteří v září navštívili Carlow (Irsko)

Setkání škol UNESCO v Uherském Hradišti

(aneb Najdi svého profesora)

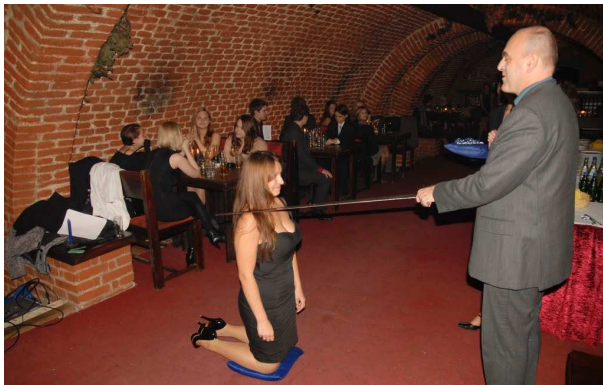

Čtvrťáci se podívali do Prahy

Stužkovací večírek 4.A

Družba se Slováký – návštěva Muzea J. A. Komenského

UHERSKÝ BROD

